

Молода Україна

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ

РІК ВИДАННЯ XXXIX

БЕРЕЗЕНЬ — 1989 — MARCH

Ч. 384

Дитинство Тараса

Скульптор І. П. Ястребов

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

в Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Gregory Hawryluk
18 Meadowbrook Ave.
St. Catherines, Ont., L2M 7H1

Ihor J. Lysyk
885 Beaufort Ct.
Oshawa, Ont. L1G 7J7

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Pentincton, B.C. Y2A 6X3

В США:

Iw. Ivahnenko
72 Feather Bed In.
Hopewell, N.J. 08525

Leonid Jemetz
2941 Amboy Road
Warners, N.Y. 13164

W. Ponomarenko
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У Зах. Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2 Hamburg — Wandsbek
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11. — England

В Австралії:

T. Myronenko
P. O. Box 302
Parramatta, N. S. W.
Australia 2150

МОЛОДА УКРАЇНА

MOLODA UKRAINA

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді

Голова ЦК: **М. МОРОЗ**

Редагує Колегія:

Л. Ліщина — редактор,
С. Голубенко, Ю. Криволап,
В. Родак, А. Лисий,
О. Пошиваник, Л. Павлюк,
О. Харченко

В. Корець (ред. стор. Юн. ОДУМ-у)
Адміністратор Зіна Корець
Тел. (416) 763-3422

A Ukrainian Monthly Magazine
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association — ODUM

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: M. Moroz

159 Berry Rd. #4
Toronto Ont M8Y 1W4

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні 20.00 доларів
Ціна одного примірника: 2.00 дол.

В Австралії 13.50 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 1.60 дол.

В Англії і Німеччині 14.50 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.65 дол.

В усіх інших країнах Європи 13.50 (америк.)
Ціна одного примірника: 1.35

В усіх країнах Південної Америки 12.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.00 дол. (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число журналу, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо прислати поштові значки або інтернаціональні купони (International coupon) на суму 65 канадських центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає за собою право скорочувати статті і правити мову, рукописів не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — Т. Шевченко. Листи Г. Китастого до І. Багряного. Л. Полець — Концерт Юн-ОДУМ-у Міннесоти. С. Кузьменко — Літературознавча творчість А. Юриняка. Л. Полець — Родинне свято. О. Х. — Огляд книжки "Щаблі". „Ми полюбили Україну“ — Інтерв'ю Л. Блищик з Світланою і Соною Наливайко. Резолюції V СКВУ. Заклик Президії СКВУ у 175-ліття народження Т. Шевченка. Появився запис творів Ф. Ліста у виконанні Дарії Теліжин. З праці ОДУМ-у. Родинна хроніка. Сторінка Юн-ОДУМ-у. Листи до редакції.

Т. ШЕВЧЕНКО

Т.ШЕВЧЕНКО

ЗАПОВІТ

*

**

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого.
На Вкраїні милій.
Щоб лани широкополі
І Дніпро, і кручі
Було видно, — було чути,
Як реве ревучий!

Як понесе з України
У синєє море
Кров ворожу, отоді я
І лани, і гори —
Все покину і полину
До самого Бога
Молитися. А до того —
Я не знаю Бога!

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте,
І вражою; злою кров'ю
Волю окропіте!
І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим, тихим словом!

25.XII.1845.
Переяслав

Тече вода з-під явора
Яром на долину
Пишається над водою
Червона калина;
Пишається калинонька,
Явор молодіє,
А кругом їх верболози
Й лози зеленіють.

Тече вода із-за гаю
Та попід горою.
Хлюпощуться качаточка
Поміж осокою.
А качечка впливає
З качуром за ними.
Ловить, ряску, розмовляє
З дітками своїми.

Тече вода край города.
Вода ставом стала.
Прийшло дівча воду брати, —
Брало, заспівало,
Вийшли з хати батько й мати
В садок погуляти,
Порадितись, кого б то їм
Своїм зятем звати?

Т. ШЕВЧЕНКО

*

**

Мені однаково, чи буду
Я жить, в Україні, чи ні,
Чи хто згадає, чи забуде
Мене в снігу на чужині —
Однаковісінько мені!

В неволі виріс між чужими,
І, неоплаканий своїми,
В неволі плачучи умру,
І все з собою заберу;
Малого сліду не покину
На нашій славній Україні,
На нашій — не своїй землі.

І не пом'яне батько з сином,
Не скаже синові: «Молись,
Молися, сину: за Вкраїну
Його замучили колись».

Мені однаково, чи буде
Той син молитися, чи ні ...
Та не однаково мені,
Як Україну злії люде
Присплять лукаві і в огні
Її, окраденую, збудять ...
Ох, не однаково мені!

Т. ШЕВЧЕНКО

ВЕЧІР

Садок вишневий коло хати,
Хрущі над вишнями гудуть,
Плугатарі з плугами йдуть,
Співають ідучи дівчата,
А матері вечерять ждуть.

Сім'я вечерея коло хати;
Вечірня зіронька встає;
Дочка вечерять подає,
А мати хоче научати,
Так соловейко не дає.

Поклала мати коло хати
Маленьких діточок своїх,
Сама заснула коло їх.
Затихло все ... Тільки дівчата
Та соловейко не затих.

1847.
Петербург.

ГРИГОРІЙ КИТАСТИЙ ДАЄ КРИЛА ВІРШАМ БАГРЯНОГО

Кобза-бандура старий український музичний інструмент. Вона виконувала велику роль в житті українського народу, в історії України. Різні повстання в часи Гетьманщини, проти різних поневолювачів, були підготовані при допомозі й старанні козаків — бандуристів.

Григорій Китастиий захопився бандурою в молодому віці. Став він членом капелі бандуристів в Україні, як капелі Полтавську та Київську об'єднано під новою назвою — Державною Капелею.

В Києві, за німецької окупації, Гр. Китастиий зібрав залишки капелян і очолив їх. Капелі дали назву ім. Тараса Шевченка. Від того часу життєвий шлях Гр. Китастого тісно пов'язався з Капелею, бандурою, не дивлячись, чи він був керівником Капелі, чи нею керував деколи хтось інший. Він не лише керував Капелею, але й творив нові композиції, які вперше виконувала Капеля.

Найбільше пісень-композицій написав він до слів Івана Багряного. В роках 1943-44 Капеля впродовж дев'яти місяців була в Галичині. За ті місяці вона дала 210 концертів в селах і містах Західної України. Спершу Капеля зупинилася в Львові, а пізніше, в 1944 році, переїхала до маленького гірського містечка Турки. Лежало воно на залізничній лінії Львів — Ужгород, вище Самбора. Там капеляни були п'ять місяців. У цьому місті Капеля зустріла Івана Багряного. Григорій Китастиий подружив з ним і їх дружба та співпраця тривали аж до кінця їх життя. В Турці Ів. Багрянний написав кілька патріотичних бойових віршів які окрили Китастиий. Вони стали частиною репертуару Капелі в їх виступах в селах, в містах, в лісі воякам УПА. Нижче подаємо увазі читачів кілька листів Григорія Китастого до Івана Багряного в яких він турбується за нові композиції.

Ол. Коновал

**

1946 рік

Дорогий Друже!¹

Чи тобі коли доводилось чекати (не дівчини, ні) скажім, на папір для друкарні чи шрифту? Власне, я хотів би тебе поставити на моє місце, написати на один куплет музику, пустити в роботу — і подивитись на Тебе, чого б ти після цього бажав?!

Дорогий Іване. Ти відчуваєш яким тоном я з тобою на цю тему говорю? Зрозумій мене, що я хочу як скорше випустити у світ нашу „маленьку дитинку“ і тому так часто тобі надокучаю, хоч свідомий того, що тобі „щось“ заважає написати повністю текст, а пісня про Тютюнника² мусить бути сильна під кожним оглядом. З музичного боку, гадаю, що витримає конкуренцію з козакою піснею Левіна.

Тобі багато говорити не збираюся, як писати, маю лише одно бажання — якнайкраще!

Твій Григорій Китастиий

**

Любі мої друзі!³

Коротко інформую Вас, що мені удалося дізнатись і зробити. Гарміш-Партенкірхен — це одно з кращих місцевостей Німеччини, один з кращих курортів-санаторій,⁴ а особливо для людей, котрі є хорі на легені... Декілька слів про пісню. Одержав я твій текст у Мітєнвальді. Пісню про Тютюнника я уявляв собі в іншому пляні, а саме: Мені хотілось би мати такий текст як мають історичні пісні, скажім про Морозенка, Нечая, про Софрона чи Залізняка, чи взяти приміром советські — про Чапаєва, Якіра, чи інших осіб. Всі наведені пісні, мають розповідальну форму або сюжетну, де є можливість виразно окреслити героя, котрий заслуговує на пам'ятник у пісні, котру легко перейняти народом. До таких, сюжетних пісень, народ має свою слабкість, котру відразу засвоює, і вже буде жити, з ними будуть жити і ті люди, що були їх творцями. Інша річ „Марш Україна“ чи скажім „Вставай народ“⁵ — це є речі політично-програмового характеру й інкаше я собі не уявляв. У всякім разі, дорогий Друже, часу ми немає щоб відкладати ще на непевний час — я вибираю слідуєчий текст:

1. В гарматнім диму (розкотилися) луни ... „розкотилися“ — так буде зручніше для співу
2. „Тримайтесь герої!“ Лише зроблю таку зміну — переставлю перші дві строфи на місце 3-4 строфи
3. „Напоїмо коні“
4. „В не рівнім бою“ (може бути)
5. Гей прийде пора“

Пиши свою думку. Іще б просив зробити ще одну строфу⁶ для закінчення, бо в твоїх піснях уже повторювалось „вогнем і мечем“. Попробуй.

Остаюся — Твій Григорій

**

Резензбург, 4 серпня 1948 р.

Дорогий мій Друже!

Хотів би чути від Тебе пару слів про Твоє здоров'я і як сталося, що Ти й досі на „волі“, а не в шпиталі? ... Чим я тепер зайнятий? Роблю підготовку репертуару нової програми з якою думаю виступати на сценах поза таборами. Двадцять четвертого були на концерті у Франкфурті, котрий улаштував Роман Смуk для головної квартири. Крім капелі бандуристів виступав Городовенко. Цілі досягнуто. Крім цього концерта співали у таборі

Майнц-Кастель і там вперше була проспівана нами пісня про Тютюнника. Не дивлячись на те, що співали вперше, а довелось співати двічі. Для військовиків (учасників Зимового походу) це така була несподіванка, так щиро дякували, що ми з Тобою перші воскресили такого генія як Юрко Тютюнник. Гадаю, коли я дороблю її в такому пляні, як вимагає ця пісня, то перейдемо з нею всі європейські сцени з великим успіхом. ...

Міцно тисну Твою руку,

Григорій КитастиЙ

*
**

Детройт, 19 квітня 1952 р.

Дорогий мій Друже!

Листа Твого одержав і щиро тішусь, що Ваш Нестор⁷ росте і вже може навіть розмовляти... Нехай росте здоровий і щасливий! Ми тепер рідко листуємось і тим гірше, бо збігається нараз багато питань і чоловік губиться не знає, за що впершу чергу вчепитися. Я вже Тобі якось згадував, що мене одумівці⁸ питають чи я вже написав музику на Твої слова? Звичайно що ненаписав, бо згаданого тексту я ще не одержав. Отож, коли є вже в Тебе написано то вишли, а я під весняний настрій щось зроблю.

Я ношусь з думкою, щоб написати річ ширшої форми — сюїту про Вінницьку трагедію⁹. Ця тема є цікава й актуальна. Зреалізувати свої думки не можу через те, що немаю відповідного текстового матеріалу. У цій справі я звертався до Яр Славутича¹⁰ але в ньому я незнайшов повного зрозуміння. У Дітройті, крім О. Розмая¹¹ більш нікого не має, а з ним мені трудно щось зробити. Я ненаважуюсь просити Тебе, але коли б Ти зміг обробити цю тему, то можна б було сподіватись на солідну річ. Позатим, мені відомо, що на Твоє ім'я був посланий матеріал про капелю бандуристів. Я б від себе просив, щоб цей матеріал був поміщений в „Українських вістях“ ... Я чекаю на вигідну для мене ситуацію, щоб з успіхом розпочати велику й цікаву кобзарську працю.

З великим святом Воскресіння Христового,
здоровимо Вас усіх —
Григорій КитастиЙ

ПРИМІТКИ:

1. Лист Григорія Китастого до Івана Багряного.
2. Юрій Тютюнник родом з Сумщини. В роки Визвольної Боротьби України був начальником штабу отамана М. Григорієва під час його боротьби проти десанту Антанти на Херсонщині та Одещині.
В перший Зимовий похід частин армії УНР на Україну в роках 1919-20-их головним командиром був генерал Михайло Омелянович-Павленко, а генерал Юрій Тютюнник був його заступником. Другий Зимовий похід чи Листопадовий рейд в Україну 1921 року очолював ген. Юрій

Тютюнник. На Волині його вояків було оточено коло міста Базар кавалерією Г. Котовського. Частина вояків полягла в бою, а ті, що попали в полон, 359 осіб, більшовики розстріляли під Базаром. 120 вояків із штабом Ю. Тютюнника вирвалися з оточення. За нез'ясованих обставин Юрій Тютюнник у кінці 1923 року був викрадений з терену під Польщею і опинився в Радянській Україні. Деякий час викладав у школі червоних старшин. Пізніше був заарештований і засланий на Сибір де 1929 року був розстріляний.

3. Любі друзі — це Галина й Іван Багряні.
4. В той час Ів. Багрянний шукав для лікування санаторію
5. До слів Ів. Багряного „Марш Україна“ і „Марш поляглих“ музику написав Григорій КитастиЙ 1944 року в Україні, а „Вставай народе“ — 1946 року в Німеччині.
6. Ще „одної строфи“ Ів. Багрянний не бачив потреби додавати. Текст пісні „Пісня про Тютюнника“ дивись в цім числі журналу.
7. Нестор — син Галини та Івана Багрянних. Вони мали також дочку Роксоляну.
8. Мова про „Гімн одумівської молоді“ (Вперед, сини народу) та „Марш української молоді“ чи „Марш ОДУМ-у“ (Ми об'їхали землю навколо). Тексти Ів. Багрянний надіслав в скорому часі Гр. Китастому. В 1954 р. ЦК ОДУМ-у повідомив своє членство про затвердження гімну та маршів ОДУМ-у.
9. У місті Вінниці над річкою Богом, на Поділлі, комуністична влада розстріляла в роках 1936-1939 тисячі українців. В 1943 році, під час німецької окупації, відкрито 97 могил у трьох місцях поховань: у саду, на цвинтарі та в „Народньому парку культури“. З них видобуто 9,432 трупи з зв'язаними ззаді руками. Переважна більшість їх була застрелена двома пострілами в потилицю.
10. Яр Славутич — український науковець і поет з Херсонщини. В Едмонтоні, Канаді 1978 року видано кілька книг творчості Яра Славутича — статті й рецензії та зібрані поетичні твори. Григорій КитастиЙ написав музику до таких його віршів: „Карпатські січовики“, „Дума про Кемптен“, „Конотопська битва“ та „Марш одумівського юнацтва“ (Наші будні — розгорнена книга).
11. О. Розмай — Олекса Веретенченко — український поет родом з Слобожанщини. Автор ліричних збірок: „Перший грім“, „Дим вічності“, „Заморські вина“ та історична поема „Чорна долина“.

N. - J SPIVAK LTD.

1158 Wonderland Road

LONDON, ONTARIO

N6L 1A6

(PRE-MIX CONCRETE)

Іван БАГРЯНИЙ

ПІСНЯ ПРО Ю. ТЮТЮННИКА*

*В гарматнім диму розкотилися луни
І вихор степами гуде
Піднявся, як сокіл, кружляє Тютюнник —
Тютюнник на Київ іде.*

*Напоїмо коні із синього Дону,
Самі нап'ємося з Дніпра
У Києві ворог від жаху холоне,
Героїв чекає сестра.*

*Тримайтесь герої! За нас святий Юрій
У тяжкім нерівнім бою!
Послав нас до бою гей Симон Петлюра
Боротись за матір свою.*

*В нерівнім бою одгриміли гармати,
Підкови в степах прогули
Героїв походу оплакала мати,
Що як грізний вихор пройшли.*

*Гей прийде пора і година розплати
На ворога нагло впаде —
З мільйонами встане і в Київ карати
Тютюнник з Сибіру прийде.*

* Текст цього вірша поклав на музику Григорій Китастий і цю пісню виконує капеля бандуристів ім. Тараса Шевченка з Детройту.

**КРЕДИТОВА СПІЛКА „СОЮЗ —
ПОВНІСТЮ ДО ВАШИХ ПОСЛУГ**

Запрошуємо Вас познайомитись із нашими фінансовими послугами і вибрати одну з них, яка буде найбільше вигідна Вам. Чекові конта, ощадничі конта. Р.Р. С.П., Р.Г.О.С.П. (на закуп першої хати), різні позики, грошові перекази, чеки для подорожуючих, і багато більше. Ваша Кредитова Спілка має великий вибір фінансових послуг, щоб задоволити Вашу потребу. Розраховуйте на нас із повним довір'ям на позики із найнижчими відсотками і дорадчу обслугу. Ми є Кредитова Спілка „СОЮЗ“, яка є повністю до Ваших послуг. Звертайтеся до нас за всіма Вашими фінансовими потребами.

2299 Bloor St. West
Toronto, Ontario M6S 1P1
Tel. 763-5575

406 Bathurst St.
Toronto, Ontario M5T 2S6
Tel. 363-3994

9:30 am-6:00 pm	Понеділок	12 noon-5:00 pm
9:30 am-6:00 pm	Вівторок	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-6:00 pm	Середа	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-8:00 pm	Четвер	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-8:00 pm	П'ятниця	10:00 am-7:00 pm
9:30 am-3:00 pm	Субота	9:00 am-3:00 pm

**SIPCO OIL LTD.
HOME COMFORT DIVISION**

83 Six Point Road
Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якості опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслугу.
2. Вкладає і фінансує нові печі („форнеси“)
3. Вкладає прилади до звогчування повітря („гюмідифайрс“)
4. **Все фінансуємо на догідні сплати**

— 24-годинна обслуга —

**ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕНЬ І ВНОЧІ:
232-2262**

Свої рахунки можете платити безкоштовно у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

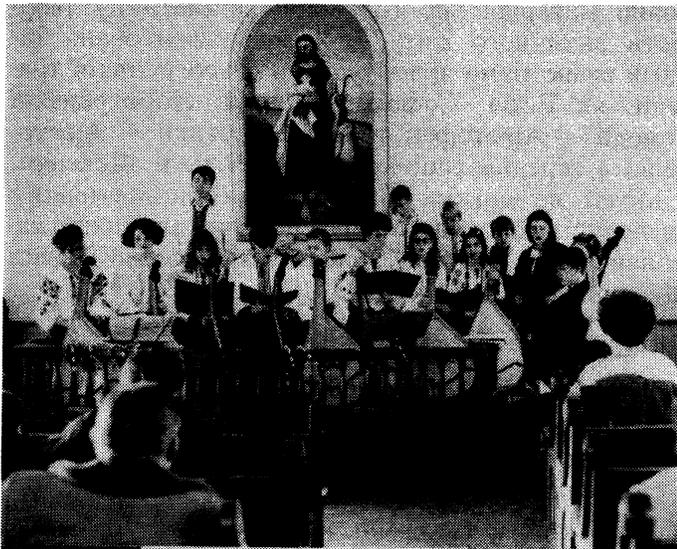
Провадимо також власні бензинові станції під назвою Sipco. Просимо наших відборців заїжджати до наших Sipco і наповняти авта бензиною.

МОЛОДЬ — МАЙБУТНЄ НАЦІЇ!

Допомагайте молоді морально і матеріально. ОДУМ потребує Вашої помочі!

Ліда ПОЛЕЦЬ

КОНЦЕРТ ЮНОГО ОДУМ-У МІННЕСОТИ

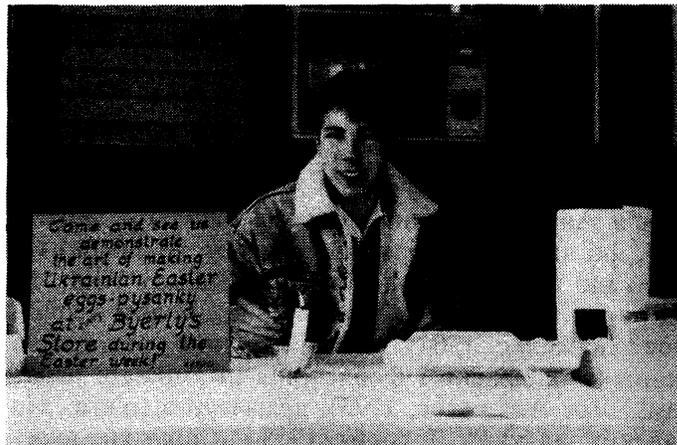

Українська колядка лунає в далекій Міннесоті.

В неділю, 11-го грудня 1988 року, молодь Юного ОДУМ-у Міннесоти мала нагоду дати концерт в надзвичайному містечку, Мурфіс Лендінг. Це містечко є надзвичайне тим, що воно складається цілковито з будинків 19-го століття будованих емігрантами різних походжень. Його створило Міннесотське Історичне Товариство над річкою Міннесота. Там вони відновили стару торговельну пристань, а довкола неї поставили декілька десятків привезених будинків котрі були збудовані в минулому столітті. Між тими будинками один є прибраний в декор перших українських емігрантів.

Отже, 11-го грудня, на Мурфіс Лендінг було призначено Українським Днем. В будівлі старої церкви, котру там вживають для виступів та ексгибицій, молодь Юн-ОДУМ-у поставила два концерти. Молодший рій Юн-ОДУМ-у під керівництвом інструкторок Ліди Полець і Катерини Багмет виступив з чудовим танком під музику мелодії „Дощик“. А наш ансамбль бандуристів, „Золоті Звуки“, котрий складається з членів старшого роя Юн-ОДУМ-у, під керівництвом Мотрі Пошиваник (Мотря тепер перебуває в Міннесоті, вона вчиться в одному з тутешніх коледжів), чарував глядачів грою на бандурах. В їхній репертуар увійшли такі мелодії: Щедрик, Морозенко, Тропак, Хлопчик Бубонист та Грін Слівс. Звичайно, всі разом співали колядки: Небо і Земля, По Всьому Світі та Щедрик.

Непроминули ми й нагоди оповістити глядачів, а там їх була повна зала, про наше велике свято — про наше Українське Тисячоліття Християнства.

В старій залізничній станції Зенко Давидович демонструє писанкове мистецтво.

Молодший рій Юн-ОДУМ-у виконує танок під мелодію „Дощик“.

Пані Валентина Яр оповіла про цю велику подію в історії нашого народу, а також і підкреслила контрибуції української еміграції котра збагатила культурний рівень всіх Міннесотців.

Немогли ми також пропустити нагоди щоб не показати й українське писанкове мистецтво. В будинку старої залізничної станції Зенон Давидович організував демонстрування писанкового мистецтва разом з показом відео стрічки „Писанка“ на телевізії. Тож, в цей день, українські діти ОДУМ-івці представили частину української культури та історії.

**СКІЛЬКИ Ви приклали старань, щоб
ОДУМ у Вашому місті був
активнішим?**

Світлана КУЗЬМЕНКО

ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧА ТВОРЧІСТЬ АНАТОЛЯ ЮРИНЯКА

Ім'я Анатолія Юриняка відоме багатьом українцям, які читають українські книжки, журнали і газети, що видаються на еміграції. Знають Анатолія Юриняка, як поета (збірка віршів „Людяма і собі“, Лос Анджелес, 1964), як письменника — прозаїка (книжка оповідань і фейлетонів „Камікадзе падає сам“, Лос Анджелес, 1973), драматурга (п'єси „На далеких шляхах“, Детройт, 1955 і „Справжня наречена“, Новий Ульм, 1967), як автора численних статей на літературні й суспільно-громадські теми. Знають Анатолія Юриняка і як великого любителя музики й пісні, а особливо — української. До речі, Анатоль Юриняк сам написав музику до власних двох віршів у своїй п'єсі „Справжня наречена“, перетворивши їх на пісні. Також знають Анатолія Юриняка як великого прихильника української молоді. Одумівській молоді він присвятив свою п'єсу „Справжня наречена“ і кілька віршів. Та, в першу чергу, Анатоль Юриняк — літературознавець і вдумливий літературний критик. І в цій статті, присвяченій 85-літньому ювілеєві з дня народження Анатолія Юриняка (на рік спізнений), хочу якраз цю ділянку його творчості наголосити. На теми з літературознавчої ділянки творчості Анатоль Юриняк — автор семи книжок, а саме: „Літературний твір і його автор“: книжка літературно-критичних статей і нарисів, Буенос-Айрес, 1955; „Мистецькі компоненти літературного твору“, Чикаго, 1964; „Засоби і способи поетичного вислову“: короткий курс поетики для шкіл і самонавчання, Новий Ульм, 1966; „Літературні жанри малої форми“, ч.1, Інститут дослідів Волині, Вінніпег, 1981; „Літературні жанри“, ч.2: повість, поема, драма, Каліфорнія, 1979; „Критичним пером“ ч.1, Лос Анджелес, 1974; „Критичним пером“, ч.2, Лос Анджелес, 1987.

На звороті титульної сторінки книжки „Літературні жанри малої форми“, ч.1, зазначено: „в допомогу вчителям та учням загальних курсів і шкіл українознавства“. Уважно проглянувши книжку, не можна не ствердити, що, створюючи це видання, автор увесь час мав на увазі цю присвяту. Все до теми пояснено в книжці чітко і зрозуміло. Подано дефініції кожного жанру літературної форми: балади, казки, байки, притчі, гуморески, а всі дефініції висвітлені прикладами з творів відомих українських письменників. Останні 36 сторінок книжки відведені поясненню лірики, спочатку загально, а потім — її видів, з прикладами з кращих зразків української літератури, так що книжка читається як цікавий художній твір. Всі книжки Анатолія Юриняка написані сучасною українською літературною мовою. Книжка „Літературні жанри“, ч.2, що має 368 сторінок, крім інформацій про повість, поему і драму, з прикладами, містить довід-

ковий матеріал про головнішу драматичну творчість античного світу, що зарепрезентована такими славетними драматургами старогрецької трагедії, як Есхіл, Софокл, Еврипід; старогрецької комедії — Аристофан; грецької поетики — Аристотель, а середньовічної драми — Вільям Шекспір.

Мотто до книжки „Засоби і способи поетичного вислову“: скороченого курсу поетики для шкіл і самонавчання Анатоль Юриняк взяв з поезії Тараса Шевченка:

*Ну, що б здавалося слова?!
Слова та голос — більш нічого!..
А серце б'ється, ожива,
Як їх почує. Знать од Бога
І голос той, і ті слова
Ідуть між люди!*

У цій книжці пояснено, крім багатьох літературних термінів, засоби виразності й емоційності в поезії, мовної індивідуалізації, звучності віршованої мови і строфіку.

У вступі до 1-ої книжки літературно-критичних статей і нарисів „Критичним пером“ Анатоль Юриняк наголосив три головні вимоги до літературно-мистецького твору, а саме: щирість, значущість і естетичні шати та важливість зіграності форми і змісту в літературному творі. Тут читач знайде статті про твори Лесі Українки, Івана Франка, Володимира Винниченка, Олеса Гончара, а найбільше про твори українських письменників — емігрантів, що жили, чи ще живуть, на еміграції після 2-ої світової війни, — сучасників Анатолія Юриняка. Розглядаючи творчість письменників, Анатоль Юриняк виводить твердження на основі своїх спостережень різних аспектів і деталей у творах, про які він пише. У першій частині книжки відведене місце поясненню мистецьких компонентів у літературному творі. Попередньо ця частина була видана окремою брошурою в Чикаго у 1964 році.

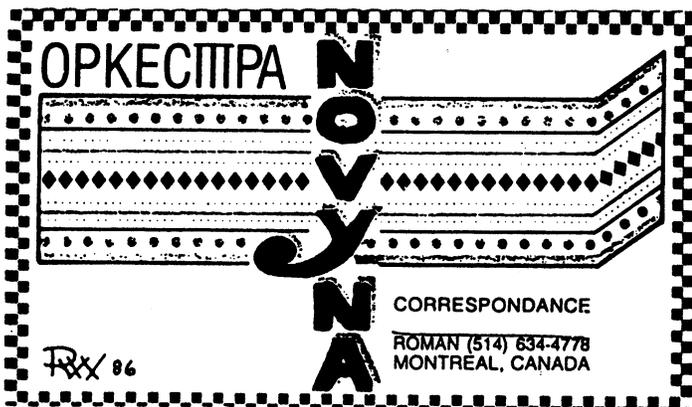
Книжка „Критичним пером“, ч.2 містить есеї, шкци, фейлетони, рецензії, репортажі, силуетки письменників та короткі статті на суспільно-громадські теми, а також у ній пояснено, у популярній формі, літературні стилі, починаючи від клясицизму аж до футуризму: як кожний із них народився, його характеристика, розвиток та подано імена авторів — найголовніших представників кожного.

У книжках з теорії літератури Анатолія Юриняка всі пояснення викладені стисло, ясно, логічно, до теми і правильно, згідно авторитетних підручників з теорії літератури, а всі твердження проілюстровано прикладами, взятими з кращих зразків української і чужинецької (коли цього вимагало

пояснення, щоб щось краще висвітлити) літератури. Підручники чи інші книжки, які видаються в сучасний час на еміграції для шкіл і курсів українознавства, напевно багато скористали б (і, можливо, не було б тих горезвісних хрестоматій і енциклопедій для молоді, від яких частина авторів й інших ніби причетних до тих видань людей, що їх імена зазначені в тих виданнях, після виходу їх у світ відпекуються від них у пресі), особливо ті, в яких мали б бути довідки про якісь літературні терміни, коли б їхні творці — автори в них і впорядники тих книжок познайомилися з книжками Анатолія Юриняка на літературознавчі теми.

Григорій Костюк у своєму привіті від Об'єднання українських письменників на еміграції „Слово“ (у той час як голова „Слова“), з приводу 70-ліття з дня народження Анатолія Юриняка писав: ... Ваші колеги і друзі, недолею розкинені по всіх країнах Західного світу, в цей Ваш ювілейний рік духовно з Вами. Різні віком, різні смаками й розумінням прекрасного, але об'єднані єдиною долею і метою, вони шанують Вас за Вашу жертвенну працю. У тому літературному доробку, що його досі дало наше об'єднання, Ваші праці посідають помітне місце“. А в привіті з 75-літтям Анатолія Юриняка проф. Альбертського університету Яр Славутич зазначив: „Студенти університетів читають Ваші критичні студії, коли вивчають українську літературу. Своїми досягненнями Ви заслужили на найвищу похвалу“.

Хоч у своїй останньо виданій книжці „Критичним пером“, ч.2, Анатоль Юриняк і пише, що вона його „лебедина пісня“, однаке там же, трохи нижче читаємо, що він вже призбирав матеріялу ще на одну книжку. Отже є добра підстава вірити, що, можливо, книжка Анатолія Юриняка „Критичним пером“, ч.2 і є його „лебединою піснею“, але не останньою, чого йому якнайщирше бажаємо!

SPECIAL MUSIC FOR SPECIAL OCCASIONS

ОРКЕСТРА НА ВСІ ОКАЗІЇ

Ліда ПОЛЕЦЬ

РОДИННЕ СВЯТО

В англійській мові є така приказка "the more things change, the more they stay the same". Я пригадала цю приказку в цім році, коли я святкувала Різдво зі своєю родиною.

А все це сталося так: моя сестра Зіна кілька місяців тому переїхала на Захід на працю. Ми знали, що вона приїде на Різдво і чекали її з нетерпінням. Я багато над цим задумувалася. Мені здавалось, що всі дуже швидко виростають і все міняється дуже скоро. Зіна працює в Нью-Йорку, мій „маленький братик“ Гриць уже вищий тата і кінчає середню школу, я дуже зайнята в університеті та працюю. Також мої кузини виростають, а в кузинки Лори недавно народилась дитина — перша з нової генерації в нашій родині.

Мені здавалось, що ера мого дитинства, моєї молодості вже пройшла. Тепер я бачу, що я не мала рацію. Це правда, що ми виростаємо і стаємо дорослими, але я думаю, що коли родина з'єднається під час свят, усі зміни вилітають з вікна. Ми знову стаємо дітьми. Цього року, під час свят я чулася, що мені могло бути десять років.

Щоб краще показати, що це значить, я розкажу про Свят Вечір цього року в нашій хаті:

До нас на Свят Вечір приїхали гості: моя хрещена мама, тітка Таня, і двоюрідні брати Адріян і Зенчик. Як кожного року пройшла перша, друга, третя і двадцята зірка, коли мама нас покликала до столу. Всі сіли за стіл, помолилися і тоді скоро посунулися якнайдалі від мого тата. Чому? Бо татова любима традиція є говоріння коротенької промови і тоді кидання куті на стелю, промовляючи: „нехай ми побагатієм на стільки тисяч долярів цього року, як лишиться зернятко пшениці на стелі!“ Ну ті зернятка, які не прилипли до стелі, падають на наші голови! Цього року ні одне зернятко не приклеялось до стелі. Мабуть буде дуже бідний рік.

Після цього ритуалу ми їли аж чотирнадцять страв. Мама дуже вірить, що на Свят Вечір всі повинні покуштувати кожен із дванадцяти традиційних страв. Проблема в тому, що ми, діти, всі маємо якусь страву, яку не їмо. Я не їм рибу з підливою, Зенчик не їсть капусту, Адріянові не подобається картопля... Тому мама завжди приготує більше, ніж дванадцять. Після вечері діти розбіглися по різних кутках, а батьки говорили в кухні. Я не знаю, які є традиції в інших родин, але певна, що всі якісь мають свої, унікальні. У моїй родині ці традиції будуть жити дуже довгі роки.

Від редакції: Ліда Полець студіює журналістику. Редакція Інформатора ОДУМ-у в Міннесоті запросила її до співпраці. Це є її перша контрибуція.

О. Х.

ОГЛЯД КНИЖКИ — „ЩАБЛІ“

АВТОР ЮРІЙ САМБРОС,

ВИДАВНИЦТВО „СУЧАСНІСТЬ“, 1988 РОКУ.

Видавництво „Сучасність“ збагатило українську еміграційну, (діаспоральну, закордонну), читацьку громаду цікавою книжкою Юрія Самброса — „Щаблі“. Прочитавши книжку, дотепер невідомого мені автора, хоч і поверхово, але з зацікавленням, хочу поділитися своїми враженнями.

Книжка написана 1957 року, за царювання Хрущова, коли авторові було 63 роки, а вийшла друком 31 рік пізніше. Цінність книжки полягає в тому, що в ній автор — як свідок і учасник тих подій — розповідає про розгром української інтелігенції, робітництва і селянства великоруськими шовіністами за часів Сталіна, та про вроджену українофобію серед росіян перед, під час, і після революції, як теж про вороже ставлення радянської влади до всіх поневолених Москвою народів.

Юрій Самброс, цитуючи Максима Горького, наводить аналогію між російською юдофобією за царату і за комуністичного панування ст. 412. Багато уваги присвячує автор також русифікаційним процесам, як в Україні, так і в Білорусі та в інших республіках. Очевидно, книжка Юрія Самброса не могла вийти друком в Україні, де тепер при владі Щербицький, чи не найбільший російський шовініст, русифікатор і ворог України. Справа в тому, що Юрій Самброс своїм землякам пропагує український патріотизм, як головну передумову до досягнення радянського патріотизму, а Щербицький, теперішній сатрап Москви в Україні, бачить все тільки через русифікаторські окуляри, що й призвело до трагічного стану в Україні.

Але книжка розминулася зі своїм головним завданням, а саме: показати як білогвардійський офіцер — Юрій Самброс став переконаним комуністом. Така, зрештою, назва книжки — „Щаблі“ — МІЙ ШЛЯХ ДО КОМУНІЗМУ“. Може хтось пожартував із назвою? І таке можливе, бо редакція „Сучасности“ пише так: „Фотокопія рукопису, яка дійшла до нас, у багатьох місцях була дифектна, так що окремі абзаци, а то й цілі сторінки годі було відчитати. Цим пояснюються вимушені скорочення“. (ст III) Редактори „Сучасности“, видаючи „спогади“ Юрія Самброса на базі фотокопії, а не рукопису, чи машинопису з підписом автора — взяли на себе велику відповідальність. Ми взяли слово — спогади — у знаки наведення тому, що твір Юрія Самброса міг бути доповнений або скорочений ще перед тим, як дійшов до „Сучасности“, без згоди і відома автора.

Що так воно мабуть і сталося в дійсності, вказують деякі фрази і вислови, ніби Юрія Самброса, як наприклад, — „Був саме час української націоналістичної збройної партизанщини, — націоналістичного бандитизму. По селах на Україні стихійно виникали невеличкі збройні загони із парубків, про-

сякнута шовіністичними настроями, що ставили перед собою політичне завдання боротьби за українську самостійність. Отже їхньою метою не завжди було розбишацтво, а мали вони і певні політичні задачі. Учасники подібних патріотично-бандитських загонів мали може гарячі серця та обмаль політичної свідомости й освіти. Переважна більшість їхніх учасників (за винятком куркульських синків) були прибічниками радянських ідеалів (хоч і розуміли їх дещо посвоєму) і виступали проти україножерської практики місцевих радянських органів.“ (ст. 149)

Сміємо твердити, що такими фразами, як „націоналістичний бандитизм“, „патріотично-бандитські“ загони, „куркульські синки“ і подібними, не міг оперувати український патріот, в особі Юрія Самброса, а тому вирінає питання — хто ж міг уставити такі „перли“ у його твір? Відповідь одна — кур'єри, при допомозі яких той твір дійшов до „Сучасности“ редактори котрої, будучи довірливими людьми, сприйняли фотокопію за чисті гроші, і пустили в прес, нехай, мовляв, український політичний емігрант споживає на здоров'я! Таких самих і суперечливих фраз у книжці Юрія Самброса є значно більше.

Юрій Самброс, як український патріот і свідок Великого Голоду в Україні, добре знав, що Сталін і його кліка, (Каганович і решта) голодом і терором намагалися знищити український народ, бо голод був, в основному, в Україні і на Кубані. А що ж ми читаємо у мемуарних нарисах?

„Треба визнати історичну, революційно-клясову доцільність проведеного Сталіном знищення куркульства. Той, хто вважає диктатуру пролетаріату за конечний історичний щабель до комунізму, той не може не визнати правильности кроку, вчиненого Сталіном.“ (ст. 256)

Чи міг так писати український інтелігент-патріот, який бачив на власні очі, як умирали невинні українські діти, жінки і старики? Чи міг так писати український патріот-інтелігент, який комуністом ніколи не був, а в „пошуках шляху до комунізму“ заховався в сибірським містечку Камшилові, щоб урятувати себе від вбивства тим же сталінізмом тільки за те, що він — Самброс — українець. Ні! Не міг автор книжки (Юрій Самброс) пояснювати Великий Голод колективізацією, як це читаємо на 259-ій сторінці: „Друга навала голоду — роки 1930-33. Вона вже, поза будь-які кліматичні причини, випливала тільки з заходів уряду для здійснення масової колективізації селянського господарства.“ Аж таким наївним автора Юрія Самброса вважати не слід.

Редактор, котрий має намір друкувати книгу сумнівного авторства повинен добре перевірити такий твір, застосовуючи при тому компютеровий аналіз, (доступний у наш час.) Це для того, щоб уникнути неприємностей, а головню щоб такий твір не приносив шкоди українській читацькій громаді, називаючи бандитизмом українські святощі та ідеали.

Together We're Better!

Let's Eliminate Racial Discrimination in Canada

March 21 —

The International Day for the Elimination of Racial Discrimination

Racism, prejudice and discrimination are harmful to everyone in our society.

Being part of this special day is one way of saying that every person in Canada deserves equal respect and fair treatment.

Together, Canadians can build a better society for all.

Multiculturalism and
Citizenship Canada

Multiculturalisme et
Citoyenneté Canada

Canada

„МИ ПОЛЮБИЛИ УКРАЇНУ“

Очима зарубіжних гостей

У двоюрідних сестер звичні для нас імена — Світлана і Соня, і прізвище українське — Наливайко. А ось з Україною у них перше побачення. Родом вони із канадського містечка Гамільтон під Торонто. Соня, ще школярка. Їй всього 16 років, Світлана закінчила нещодавно університет. Приїхали погостювати у родичів. У них і взяла кореспондент Новомосковської Правди Л. Блищик інтерв'ю.

— Треба думати, збулася ваша мрія — гостюєте на Україні?

— О, так. Ми дуже багато чули від батьків про цей край і читали. Хотілося побачити, яка вона, Україна, зустрітись з родичами. Наших батьків малолітніми дітьми війна закинула далеко від дому. Ми ж народились і виросли в Канаді. Але прагнули знати, побачити край, звідки наші етнічні корені.

— І які ваші враження?

— Прекрасні! Два тижні були в Києві. При університеті слухали курси української мови. Бачили Києво-Печерську лавру, Софіївський собор, побували в музеях, церквах. Бачили Дніпро! Гуляли по місту, відпочивали на пляжі, спілкувалися з киянами. Словом, близько познайомилися з людьми.

У Канаді багато українців мріють колинебудь зійти на Шевченкову гору у Каневі. Ми побували на могилі Кобзаря. Їздили туди по Дніпру на теплоході. Вражень багато, буде що розповісти рідним, друзям. Фотографували історичні пам'ятники. І собор у Новомосковську, покажемо своїм батькам.

— А ви, знайомі з творчістю Шевченка?

— Аякже! Він у нас дуже популярний. У Торонто поставили йому пам'ятник. Ми ще в школі вивчали багато віршів. Бо до шостого класу по суботах ми навчалися при церкві в українських школах. А, починаючи з шостого, ходимо на спеціальні курси, де глибше вивчаємо літературу, мову, географію, історію.

— Кого з українських класиків ще вивчали?

— Івана Франка, Лесю Українку, Стефаніка, Коцюбинського. Багатьох. Взагалі ми бережемо українські традиції, вивчаємо національну культуру.

— А які саме традиції маєте на увазі?

— Це насамперед свята релігійні, родинні. Співаємо українські пісні. Любимо танцювати національні танці. У нас є клуби любителів фольклору, прихильників танцювального, музичного мистецтва. Ось Соня бандурою захоплюється.

Стараємось не пропускати гастролі художніх колективів із Союзу. Коли приїжджають до Канади артисти з України, завжди аншлаг і важко придбати квитки. Так було, коли виступали хор ім. Вільямса, ансамбль „Буковина“.

— До свого, рідного тягнуться люди старшого покоління, які з різних причин розлучені з батьківщиною. А як молодь?

— І молодь також. У нас є спілка української молоді Канади, інші об'єднання.

— І яке у них кредо?

— Знати свою історію, не втратити етнічні цінності.

— Коли ви їхали в СРСР, напевне, мали якийсь уявлення про нашу країну, якісь певні стереотипи. Чи не довелося від деяких відмовитись у процесі близького знайомства з радянськими людьми?

— Ви знаєте, різну до цього ми мали інформацію про Союз, іноді взаємовиключну, протирічну. І деякі уявлення були викривленими, так як і у вас про Канаду. Але ми тепер побачили все на власні очі. І переконалися, що все гарно. Люди привітні, міста гарні. А проблеми є і у вас, і у нас. Чомусь у вас думають, що у Канаді живуть лише багатії. Це не так. По-різному живуть, як кому повезе.

— Ну а вам і вашим батькам поталанило?

— Ми не дуже багаті. Можна сказати середньо-забезпечені. Батько до пенсії купив ресторанчик, утримував невеликий готель. У Соні тато працює художником у великій газеті, мама — секретарка. У них двоє дітей, у нас — троє.

— Світлано, в недавньому ви студентка. Дорого обходиться навчання у вищій школі?

— Так. Я зверталась за допомогою до властей і одержувала її. А влітку на канікулах працювала у магазинах, ресторани. У нас це прийнято. Навіть школярі по суботах і неділях, у певний час підробляють.

— А як з роботою. Вже зуміла знайти?

— Ще ні. Взагалі у нас випускники вузів самі шукають роботу. І по спеціальності знайти дуже важко. Будь-яку ще можна. Тому я вирішила ще 2 роки вчитись в аспірантурі.

— А на цю поїздку самі гроші заробили?

— Ні, нам дуже допомогли батьки, вони хотіли, щоб ми побачили родичів, цей край.

— Вони за скільки років ні разу не побували на Україні. Чому, фінанси не дозволяють?

— Багато складностей з оформленням в'їзних документів, важко одержати візу. Ми сподіваємось на те, що тепер у вас перебудова і буде з цим простіше. Шкода, що у вас не можна вільно по паспорту поїхати в країну, куди захочеш, як, наприклад, у нас.

— Напевне, у вас дуже застаріла інформація. Бо ще рік тому було спрощено процедуру оформлення в'їзду і виїзду в СРСР і з СРСР. І якщо раніше видавались лише по запрошеннях близьких родичів, то тепер ми можемо запрошувати гостювати своїх знайомих, друзів з інших країн. На-

стільки мені відомо, місяць тому наші органи видали дозвіл на в'їзд і вашому, Світлано, батькові. Навіть можуть запрошувати до себе зарубіжних гостей і ті, хто причетний до державних секретів і сам не може поїхати за кордон. Отже, були зняті обмеження. Ось вам один факт перебудови.

Сьогодні ми відмовляємось від того, що заважало суспільству нормально розвиватися, розширювати народну дипломатію, зв'язки з іншими країнами. Хотілося б знати, як канадська молодь розцінює те, що відбувається нині у Радянському Союзі.

— Дуже добре. Ми мало знали раніше про Союз. А тепер багато хто зацікавився вашими переминами. Горбачов у Канаді найпопулярніший політичний діяч. Ми вітаємо його наполегливу боротьбу за мир.

— І ще одне запитання. Що головне винесли ви із зустрічі з нашою країною?

— Ми тепер зрозуміли, чого наші батьки так нудьгують за Україною, чого вони й хотіли, щоб ми обов'язково побували на їх батьківщині. Ідемо з бажанням ще і ще приїжджати до вас. Ми полюбили Україну.

У вищеподаному інтерв'ю є деякі відхилення від тих відповідей що Світлана і Соня давали і що кореспондент Л. Блищик подала в газеті. Одначе вважаємо що інтерв'ю буде цікаве для читачів. І тому подаємо без змін.

Редакція "М.У."

Товариство Українських Бібліотекарів Канади, Об'єднання Українських Письменників „Слово“, Асоціація Діячів Української Культури АДУК та Одумівський журнал „Молода Україна“ — під Патронатом Комітету Українців Канади

влаштувують

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

з приводу виходу книжки перекладів поезій

ВАСИЛЯ СТУСА

“VASYL STUS — SELECTED POEMS”.

Вечір відбудеться в суботу 15-го квітня 1989 року в Інституті Святого Володимира, 620 Спадайна Авеню, в Торонті.

Початок о 6-ій годині вечора.

У літературній частині вечора короткі доповіді:

письменниця Оксана Керч — „Василь Стус у житті“;

перекладач поезій у книжці доктор Ярополк Ласовський —

„Характеристика стилю поезії Василя Стуса“.

Поезії читатимуть: Надія Куца-Ковальчук, Уляна Плавуцак і Ніна Теліжин.

У музичній частині вечора: Доктор Ярополк Ласовський — скрипка;

Оксана Ласовська — фортепіано. Між іншими музичними творами

на вечорі буде виконана власна композиція доктора Ласовського,

присвячена пам'яті Василя Стуса.

Вступ: \$5.00 від особи.

Чистий прибуток з вечора буде призначений на допомогу родинам українських політв'язнів. Після мистецької частини — чайна гостина.

Запрошуємо українську громаду своєю участю зробити цей вечір на пошану замученого українського поета — більш урочистим!

КВІТКА UKRAINIAN FESTIVAL '89

Friday, June 30th to Sunday, July 2nd, 1989

Дирекція Одумівської відпочинкової оселі „Україна“
повідомляє, влаштовує і запрошує на
УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ «КВІТКА» — 89

що відбудеться на оселі
у днях від 30-го червня до 2-го липня 1989 року!
У програмі: виступи професійних гумористів, танцюристів, музикантів і солістів співу з усієї північної Америки; Ярмарок; Виставки; Три забави.

Протягом трьох днів під час фестивалю: кухня оселі постачатиме смачні українські страви; буде відкритий басейн; плавання на човнах (PADDLE BOATS); Їзда на конях, таборування. Три дні розваг відбудуться на оселі „Україна“, величиною в 110 Акрів, із трьома бенкетовими залами, мотелем, зі спальнею на сто ліжок, і на той час готовим ново-збудованим павільйоном, великими спортивними і розваговими майданами, та з просторими площами для паркування автомобілів.

FOR MORE INFORMATION WRITE TO:

Ukraina Country Club

RR1, DORCHESTER, ONTARIO N0L 2J0

Tel. (519) 659-2963

РОЗКЛАД ОДУМІВСЬКИХ ТАБОРІВ НА 1989 р. ОСЕЛЯ УКРАЇНА, ЛОНДОН, КАНАДА

Курс Виховників Ю-ОДУМ-у
Відпочинково-Виховні табори Ю-ОДУМ-у
Кобзарський Табір

від 1-го до 15-го липня
від 16-го до 29-го липня
від 30-го липня до 13-го серпня

Ширші інформації будуть подані пізніше.

I. Данильченко Референт Таборів Коша СВ ОДУМ-у Канади.

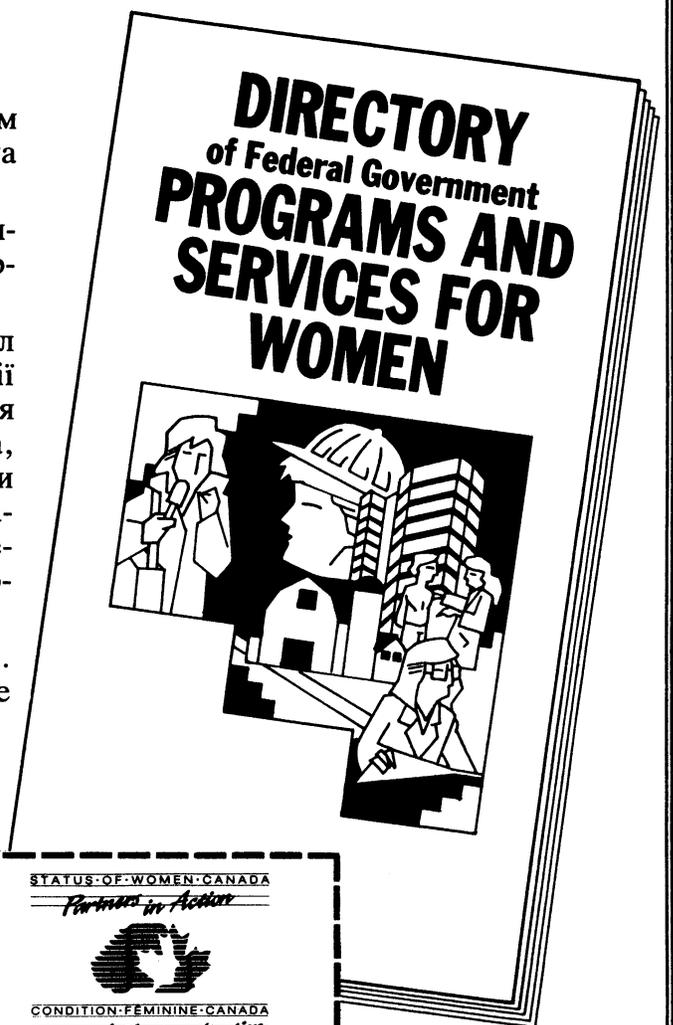
ТЕПЕР ДОСТУПНИЙ... ДОВІДНИК ПРОГРАМ ОБСЛУГ ДЛЯ ЖІНОК ВІД УРЯДУ КАНАДИ

Уряд Канади зобов'язався допомогти жінкам досягнути повну рівність і забезпечує їх багатьма програмами і послугами в досягненні цієї мети.

Новий довідник, з інформаціями про ці Урядові Програми і Обслуговування для Жінок, є вже доступний через Статус Жінок Канади.

Довідник включає такі програми, як: вишкіл праці і перевишкіл, освітня допомога і дотації для досліджень, соціальні послуги, піклування дитиною, підвищення здоров'я, людські права, родинну охорону проти насильства і програми культури, як також допомогу громадським організаціям. Спеціальну увагу присвячується потребам тубільних жінок і жінок багатьох багатокультурних громад у цілій Канаді.

Цей довідник можете отримати безплатно. Щоб одержати екземпляр — виповніть нижче поданий купон.

return to: The Honourable Barbara McDougall
Minister Responsible for the
Status of Women
151 Sparks Street
RM. 1005
Ottawa, Ontario K1A 1C3

STATUS OF WOMEN CANADA

Partenaires in Action

CONDITION FÉMININE CANADA

Partenaires dans l'action

NAME: _____

ADDRESS: _____

CITY: _____ PROVINCE: _____ POSTAL CODE: _____

Status of Women
Canada
The Hon. Barbara McDougall
Minister

Condition féminine
Canada
L'Hon. Barbara McDougall
Ministre

Canada

РЕЗОЛЮЦІЇ V СКВУ

1. V СКВУ з признанням і подивом вітає сотні патріотів, активістів та діячів культури в Україні, які формують різні об'єднання, установи угруповання для специфічних завдань, для маніфестування перед світом релігійних, культурних, суспільно-правних стремлень, які мають самобутній чи суспільно-корисний характер і дає їм всебічну підтримку.
2. V СКВУ засуджує політику економічного нищення України шляхом загрозливих заряджень в ділянках атомній, хемічній та водних, повітряних і природних багатств. СКВУ протестує проти величезного скупчення атомних реакторів на території України, без засягнення opinii наукових сил та самого населення. СКВУ домагається припинення дальшої розбудови ровенської, південно-української, хмельницької та споруджень чигиринської та кримської атомних електростанцій. СКВУ закликає громадськість України і діаспори, як і сусідніх до України народів, включитися в акцію протесту започаткованого Українською Гельсінською Спілкою проти перетворення України в потенціальний нуклеарний вулкан.
3. Відзначаючи в 1989 році 175 років з дня народження Тараса Шевченка, V СКВУ проголошує цей рік роком боротьби за самобутність української культури і мови.
4. V СКВУ доручає Секретаріатові СКВУ встановити одну спільну дату для відзначення мільйонів жертв голодоморів в Україні.
5. V СКВУ виступає в обороні прав українців, які знаходяться в суміжних з Україною країнах, зокрема в Польщі, а це права на рідну мову, Церкву, школу і пресу та права на вільний виїзд.
6. Українська допомогова праця в діяспорі повинна ставити на першому місці матеріальну і моральну поміч усім членам українського народу в Україні і поза нею, так як вони цього потребують.
7. Щоб допомогти українському народові досягнути свої цілі, V СКВУ покличе до існування комітет зовнішньої дії, який підлягатиме безпосередньо Президії СКВУ і буде мати за завдання координувати працю комітетів в різних країнах українського поселення, щоб працювати з національними та міжнародними органами в політичних, урядових, легальних, комунікаційних, неурядових суспільних, професійних ділянках і щоб на чергову каденцію СКВУ українська справа стала активною частиною їхньої політичної дії, згідно з принципами СКВУ. До цієї акції є потрібний відповідний бюджет.
8. Для кращого виконання своїх завдань на міжнародному полі, СКВУ має поновити старання здобути статус визнаної неурядової громадської організації при Об'єднаних Націях.
9. Тому, що вже довгий час українська громада в західному світі зазнає болючі атаки знеславлення з усіх сторін: засобів масової інформації, новостворених „дослідчих“ груп і урядових чинників, є коначним ефективно оборонятись перед тими атаками. Оскільки в останніх роках почався сильний натиск на добре ім'я українського народу, щоб через його знеславлення добитися компромітації світлич ідеалів, які підтримує СКВУ, закликаємо всю українську спільноту в світі солідаризуватися з невинними жертвами оцих провокацій, які доводять до втрати моральної і матеріальної серед спільнот, в яких вони живуть, та до знеславлення нашого народу.
10. V СКВУ доручає створити крайовим централям тіло із професійних адвокатів, які поодинокі чи своїми угрупованнями обороняли б добре ім'я українців і уможливлювали легальними дорогами, згідно з юридичними законами даної країни, оборону українців заскаржених судовими дорогами.
11. V СКВУ уважає одною з найважливіших ділянок виховну діяльність серед молоді діаспори. Тому закликає усі свої складові організації приділити якнайбільшу увагу в державницькому українському дусі.
12. Для практичного переведення постанов нашого виховання і задержання української мови в діяспорі стає імперативом всієї української нації в розсіянні тісно, а заразом дружньо, співпрацювати усім чинникам, які формують молодий характер, а саме української родини, Української Церкви та українських молодечих організацій.
13. Розуміючи відповідальну роль українського шкільництва, яке координує СКВОР, СКВУ вимагає повної підтримки від всієї української громади, крайових організацій та всіх чинників СКВУ не тільки в моральному, але теж матеріальному аспектах.
14. V СКВУ уважає імперативним завданням найближчого майбутнього включити молоде покоління у працю органів СКВУ для динаміки організаційного життя, використовуючи зокрема до того існуючу Конференцію Українських Молодечих Організацій, але даючи їй відповідну матеріальну допомогу.
15. V СКВУ стверджує, що українська спільнота в діяспорі гідно, достойно і святочно відзначила 1000-річчя Християнства Руси-України. Українці діаспори всенароднім відзначенням засвідчили світові, що Хрищення є ювілеєм українського народу, чого не могли зробити українці в поневоленій батьківщині.
16. V СКВУ висловлює протест проти узурпації ювілею 1000-річчя та ювілейних святкувань московською патріархією та проти підтримки, яку їй дали деякі західні церковні, наукові й політичні чинники.

Михайло Сердюк — інструктор 9-го Кобзарського табору ОДУМ-у і член Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка підготовляє учасників табору до концерту.

Оселя „Україна“ серпень, 1988 р. Фото Вас. Тимошенко

**Об'єднання Українських Письменників „СЛОВО“,
Український театр „ЗАГРАВА“ та Одумівський журнал „Молода Україна“ —
під патронатом Комітету Українців Канади, Відділ у Торонті
влаштовують**

ПОМИНАЛЬНИЙ ВЕЧІР

в сороковий день після смерти Корифея Українського театру

св. п. ЙОСИПА ГІРНЯКА

**У суботу 25-го лютого 1989 року буде відслужена панахида за спокій душі
покійного — в церкві Святої Покрови, при 18 Leeds Street, Toronto, о 5-30 год. вечора.**

**Поминальний вечір відбудеться в суботу 25-го лютого 1989 року,
в Інституті Святого Володимира — 620 Спадайна Авеню, Торонто.**

Початок о 7-ій годині вечора.

**У програмі поминального вечора: доповідь про життя і діяльність покійного
— прочитає професор Валеріян Ревуцький; члени колишньої студії Йосипа
Гірняка і Олімпії Добровольської — артист Юрій Бельський та інші
— виступлять зі своїми спогадами про театральне минуле, в яке так багато
вклав світлої пам'яті Йосип Гірняк; висвітлення фотознімків;
чайна гостина. Запрошуємо громаду належно вшанувати
пам'ять Великого Сина України.**

ПРОПАМ'ЯТНИЙ ФОНД ІМЕНІ ПЕТРА І ОЛЬГИ НЕЛІПІВ

Брати Неліпи — Василь і Григорій — заснували фонд при „Молодій Україні“, у пам'ять своїх батьків, світлої пам'яті Петра й Ольги Неліпів, які відійшли у вічність 1985 року. Цей фонд має бути непорушним, а відсотки з нього будуть призначатися на винагороди українській молоді, за визначну діяльність у різних галузях українського життя.

Редакційна колегія журналу матиме за свій обов'язок винагороджувати одумівок і одумівців за успіхи у навчанні, в гуртках самодіяльності, за визначну організаційну працю та за успіхи у спорті — на рекомендацію філій ОДУМ-у.

Фонд нараховує \$6,500.00. Склали:

Сини — Василь і Григорій Неліпи з родинами	\$5,000.00
Василь і Людмила Неліпи (У першу річницю смерті батьків)	\$1,000.00
Іван і Мотря Носовенки	\$400.00
Юрій і Олена Лисик у пам'ять своїх батьків	\$100.00

КОНКУРС НА СТАТТІ ПРО ЖИТТЯ В УКРАЇНІ В 1930-их РОКАХ

Щоб одумівська і прихильна до ОДУМ-у молодь ближче познайомилась з життям українського народу в Україні в 1930-их роках, проголошуємо конкурс на найкраще написані статті. Статті мають бути 500 до 2000 слів і мають бути подані джерела. Також мають бути залучені копії уривків важливіших джерел. Мова може бути неукраїнська, але переможець отримає тільки половину призначеної нагороди.

Нагороди будуть слідуючі:

	14-17 років	18-30 років
Перша	\$200	\$300
Друга	\$140	\$200
Третя	\$80	\$100

Нагороди є з фонду пам'яті Катерини Мороз. Цей фонд в сумі 10,000 дол. створили чоловік покійної Григорій Мороз і родина.

Жюрі робитиме рішення про зміст, вживання нових джерел і загальну вартість статей. Статті мають бути надіслані на адресу журналу „Молодої України“ до 31-го грудня 1989 р.

Центральний Комітет ОДУМ-у

КОНКУРС 1989

Щоб заохотити одумівську молодь писати до свого журналу оповідання, статті, поезії, проголошуємо конкурс на найкраще написані твори українською мовою. Нагороди будуть такі:

1-ша:	\$200.00	2-га:	\$175.00
3-тя:	\$150.00	4-та:	\$100.00
5-та:	\$70.00	6-та:	\$50.00
		7-ма:	\$40.00

Жюрі робитиме рішення про належний мистецький рівень і загальну вартість поданих на конкурс творів.

Твори мають бути надіслані на адресу журналу «Молода Україна» до 31-го грудня 1989 року, під псевдонімом, а прізвище з псевдонімом мають бути подані в окремій конверті.

Нагороди є з відсотків нерухомого фонду журналу «Молода Україна». Цей фонд започаткували Федір і Надія Бойко в 1982 році. Тепер він нараховує 8,168 дол. що склали:

\$4,006.00	Федір і Надія Бойко
\$1,000.00	Андрій Степанченко
\$750.00	Ярослав і Тетяна Романишини,
По \$500.00	Головна Управа ТОО-у Канади,
	Іван Дубилко,
	Головна Рада СВ ОДУМ-у Канади
\$300.00	Андрій Степовий
\$201.00	Колишня філія ТОО-у в Монреалі
\$121.00	УРДП в Монреалі
\$100.00	Василь Шимко,
\$85.00	Іван Даценко,
\$50.00	Дмитро Кірев,
\$30.00	Родина Л. Мазурець,
\$25.00	Ніна Яців.

Відсотки з фонду будуть річно призначатися молодим авторам.

Чеки просимо виписувати на «Moloda Ukraina». На пожертви будуть видані поквітування для звільнення від податку.

Центральний Комітет ОДУМ-у

СКІЛЬКИ Ви приклали старань, щоб ОДУМ у Вашому місті був активнішим?

НОВЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

Ігоря Лисика

The Solid Oak Co.

Kitchen Cabinets — finished — unfinished
Oak furniture

848 Simcoe St. South. Unit 2 Oshawa, Ont. L1H-4K8
Tel: 416 — 434-7204 Res: 576-9779

ЗАКЛИК ПРЕЗИДІЇ СКВУ У 175-ЛІТТЯ НАРОДЖЕННЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Цього року 9-го березня минає 175 років від дня народження великого українського поета, борця і мученика за права українського народу, Тараса Шевченка. Важливість Шевченка в історії українського народу не можна переоцінити, бо його творчість, а зокрема його політична філософія висловлена в його поезіях, стала підвалиною нашої національної свідомості. Це ж Шевченко став основоположником української літератури, який своєю поезією доказав, що українська мова здатна до вислову найглибших почувань людини, до найбільш філософічних міркувань.

Не менш важливою є Шевченкова політична філософія, яка стала підставою нашого національного відродження, збудила приспану ворогами любов до нашого минулого і вказала нам єдиноправильний шлях, що тільки „в своїй хаті, своя правда і сила і воля“. Але це вимагає спільного зусилля, об'єднання всіх верств українського народу, до чого він закликає, говорячи, „обніміте ж брати

мої, найменшого брата, нехай мати усміхнеться, заплакана мати“. А разом з тим він закликає стати на прох з нашими ворогами: „Вставайте, кайдани порвіте, і вражою злою кров'ю волю окропіте“.

Ось це і є наш дороговказ, який нам дав Шевченко, це напрямні нашої діяльності. Проголосивши 1989 рік Роком Української Мови, Світовий Конгрес Вільних Українців, як і ми, всі українці у вільному світі, хочемо вірити, що нашим братам і сестрам в Україні вдасться привернути потоптаній та обезправненій українській мові належні права на землі Шевченка, щоб слово Шевченка лунало вільно і непофальшовано.

А тут поза межами землі української, зробім усе можливе, щоб українська мова, мова Шевченка, знайшла своє гідне застосування в кожній нашій родині, в кожній нашій церкві, в кожній нашій організації. Шануючи Шевченка — пошануймо і його мову.

Президія Секретаріату СКВУ

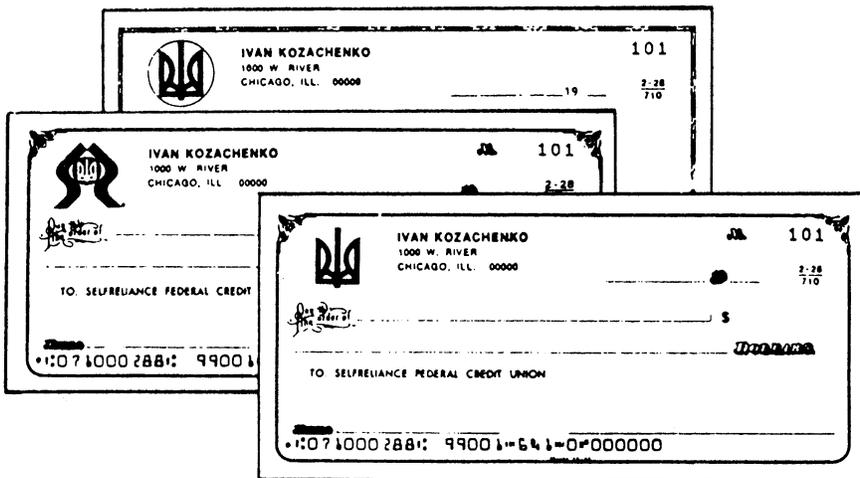
Юрій Шимко

президент

Василь Верига

генеральний секретар

“УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ”

Українська
Федеральна Кооперативна Каса
„Самопоміч“

Selfreliance
Ukrainian Federal Credit Union

2351 W. Chicago Ave. Chicago, Ill. 60622 Tel.: (312) 489-0520

УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ
(ДРЕФТИ) та інші чеки
МОЖНА ДІСТАТИ
В УКРАЇНСЬКИХ
КРЕДИТОВИХ
КООПЕРАТИВАХ.

КООПЕРАТИВНІ ЧЕКОВІ
КОНТА Є КРАЩІ
ЯК ЗВИЧАЙНІ ЧЕКИ.

- Транзакції є безкоштовні
- Не вимагаємо мінімального сальда на конті.
- Перших 150 дрефтів даром, при відкритті нового дрефт конта
- Заробляють дивіденду
- Дрефти мають копії

ПОЯВИВСЯ ЗАПИС ТВОРІВ ФРАНЦА ЛІСТА У ВИКОНАННІ УКРАЇНСЬКОЇ ПІЯНІСТКИ ДАРІЇ ТЕЛІЖИН

Британська грамзаписна фірма Клавдіо Рекордс, яка спеціалізується в записах творів клясичної музики, випустила запис творів угорського композитора Франца Ліста у виконанні молодого української піаністки з Канади Дарії Теліжин. Офіційний, як кажуть в грамзаписній індустрії, «запуск» нового альбому під назвою «Дарія Теліжин виконує твори Ліста», що його влаштували спільно фірма Клавдіо Рекордс і посольство Канади в Лондоні, відбувся 27-го жовтня, 1988 року, в приміщенні посольства. Розповсюдженням альбому, у формі касетки і компактного диску, займається велика фірма Гармонія Мунді.

Двадцятивосьмолітня Дарія Теліжин, уродженка Торонто, записала цей альбом минулого літа на фортепіанні марки Стайнвей в колишній катедрі на лондонській площі Сейнт Джанс Смит Сквер, яка славиться своєю чистою акустикою і тому часто є місцем концертів клясичної музики. Альбом складається із шедевр Ліста «Соната в Бе-моль» та двох перших з його славних Трьох Концертних Етюдів, «Іл Ламенто» та «Ла Леджерца».

Виконання «Сонати» Дарією Теліжин протягом останніх кількох років не раз викликало захоплення критиків. Ось що написав в амстердамській газеті «Гет Фатерланд» видатний голландський критик Ян ван Воортуйзен: «Якби я був почав лише саму Лістову загальновідому, величну «Сонату в Бе-моль», я був би переконаний, що це я чув одного з найбільших піаністів. Свого часу я більш ніж раз чув її першого вчителя і я певний, що він не міг би їй дорівняти, бо він не міг би дорівняти ні Горовіцеві ні Андору Фолдес, але вона їм дорівняла! І то без жодних труднощів! Я, який почув понад 10,000 концертів і написав понад 8600 рецензій, почувуюся просто зобов'язаний заявити, що після неймовірної гри Дарії Теліжин, я був цілковито приголомшений».

Ще перед його офіційним випуском минулого місяця альбом «Дарія Теліжин виконує твори Ліста» кількакратно передавався в етер радіостанціями у Вашингтоні, де молода піаністка живе останніх три роки. «Я чув про вас, але ніколи не чув нічого у Вашому виконанні, і мені надзвичайно приємно на решті познайомитись з такою вийнятковою грою».

Дарія Теліжин

написав директор програм радіостанції WGMS Пол Тір. Згодом, ця провідна місцева радіостанція, з репертуаром виключно з клясичної музики, присвятила цілу свою програму «Спотлайт» 17-го серпня передачі альбому Дарії Теліжин. Від того часу, і ця радіостанція й інша, WETA-FM, час від часу передають уривки з цього альбому.

У липні 1988 року українська піаністка закінчила запис альбому, який матиме назву «Дарія Теліжин виконує твори Петра Чайковського». З огляду на позитивний відгук на її перший альбом Клавдіо Рекордс прискорює працю над другим альбомом і плянує його випустити весною 1989 року. Пляни Теліжин на майбутнє включають запис альбому з провідною симфонічною оркестрою.

Дарія Теліжин одержала диплом Бакалавра Музики в Університеті Західного Онтаріо, а ступінь Магістра Музики, спеціалізація — виступи на фортепіано — в Музичній Консерваторії Пібоді в Балтиморі. Досі вона виступала з концертами, в Лондоні, Парижі, Амстердамі, Франкфурті, Саарбрукені, Брюсселі, Торонто, та Вашингтоні. В цю пору вона вчить гри на фортепіано в Музичній Школі Левін в американській столиці.

Альбом «Дарія Теліжин виконує твори Ліста» можна набути у фірмі Гармонія Мунді, виславши 7 фунтів стерлінгів за касетку, а 12 фунтів стерлінгів за компактний диск (ці суми включають кошт пересилки) на аدرس: Harmonia Mundi, 1921 Nile Street, London N1 7LR, Great Britain. Американські гроші — \$12.50 за касетку, \$23.50 за компактний диск — можна висилати піаністці, яка перешле їх фірмі. Адреса: Daria Telizyn, 1444 Rhode Island Ave. NW, Apt. 1009, Washington, DC 20005.

**СКІЛЬКИ Ви приклали старань,
щоб ОДУМ у Вашому місті
був активнішим?**

Учасники, команда і інструктори 9-го Кобзарського табору ОДУМ-у.

З ними капелян о. В. Метулинський.

Оселя „Україна“, серпень, 1988 р.

Фото Вас. Тимошенко

ОДУМІВЦІ НЮ ДЖЕРЗІ КОЛЯДУЮТЬ

В днях 7-8-го січня 1989 року, група одумівців відвідувала людей у місцевостях Мейпелвуду, Ірвінгтону, Бавнд Бруку і Трентону з колядою, вітаючи їх із Святами Різдва Христового.

Цього року наша Коляда була відмінною від попередніх бо одумівських колядників супроводжав з бандурою Олександр Китастий. Чарівні звуки струн бандури разом зі співом молодих колядників робили миле враження на всіх в кого колядували.

В суботу 7-го січня, відразу після Богослуження в церкві, одумівці завітали з Колядою до господ о. Євгена Богуславського, настоятеля парафії св. Вознесіння в Мейпелвуд, Н.Дж., та о. прот. Сергія Непреля, настоятеля парафії св. Тройці в Ірвінгтон, Н.Дж. Обидва отці радо прийняли колядників разом з гостями, які в той час в них перебували. Після цього одумівці вирушили автами до Бавнд Бруку, де розділилися на дві групи. Одна з груп відвідала о. прот. Артемія Селепину, заступника настоятеля Церкви-Пам'ятника св. Андрія в Савт Бавнд Брук, Н.Дж. Вже пізно ввечером всі колядники-одумівці з'їхалися в господі панства Шевченків, які радо їх прийняли та де, до пізньої години, гості та господарі обмінювалися своїми споминами з одумівських таборів і зустрічей.

На другий день одумівська група зустрілася в залі церкви св. Юрія Переможця в Трентоні Н.Дж. Спочатку колядники зайшли з Колядою до о. Миколи Галети, настоятеля

місцевої парафії, а потім відвідували парафіян міста Трентону й околиці. На закінчення другого дня колядування одумівці завітали до господи Росинських, які радо прийняли й гостили колядників у їхній хаті.

ОДУМ кожного року відвідує українську громаду з Колядою. Цим способом ми, в першу чергу розвиваємо українську традицію пов'язану зі святами Різдва Христового, яка є дуже важливим фактором у вихованні сьогоденної української молоді, а також є засобом збирання фондів на потреби праці ОДУМ-у. Ми, одумівська молодь, з гордістю підтримуємо наші рідні українські традиції і християнські звичаї і надіємось що нашою колядою ми ще більше звеселили українську громаду під час величних свят Різдва Христового.

Нашим бажанням було відвідати всіх людей доброї волі, а спеціально прихильників ОДУМ-у, але час, на жаль, обмежив наші бажання. За це ми щиро вибачаємося. Тому цією дорогою щиро вітаємо всіх зі святами, а найголовніше з Новим Роком, з новим щастям, з новими успіхами у житті. Бажаємо всім за словами посилальників: „На щастя, на здоров'я, на Новий Рік, щоб уродило краще як торік, коноплі під стелю, льон по коліна, щоб нікому з Вас, цільний рік, голова не боліла.“ Цього року колядували: Леся Павленко, Оля Шевченко, Зіна Фатенко, Наталя Павленко, Ліса Одочук, Микола Фурсик, Олесь Скиба, Стефан Фурсик, Гриць Кревсун, Юрко Скиба, Марко Гаврилко, Марко Котляр, Петро Павленко. Олександр Китастий, Андрій Шевченко.

А. Шевченко

ФІЛІЯ ОДУМ-у В ТОРОНТО

складає щиру подяку Управі філії та всім які підготували і успішно перевели новорічну забаву яка відбулася 31-го грудня 1988 р., а саме:

Маруся Мирон
Ігор Лисик
Антон Лисик
Оля і Павло Лисики
пан Літвінов
пан Романенко
Микола Ємець
Павло Середа
Бейбі Пойнт Кейтерінг
Віктор Лагода
Віра Соколовська
Лариса і Петро Байрачні
Віктор Ліщина
Тарас Ліщина
Борис Харченко
Наталка Семенген
Наталка Неліпа
Александр Гончаренко
Гриць Близнюк
Тарас Родак
Світлана Ліщина

Якщо когось пропустили, вибачте, але дякуємо і вам.

ВІДЗНАЧЕННЯ 2-ох ПОДІЙ

В суботу, 4-го червня 1988 року, в новій дільниці міста Missisauga на 3591 вулиці Коперника зібралися близькі приятелі, куми, свати, родичі та знайомі друзі одумівці щоб привітати Люсю і Володимира Тимошенків у їхній новій просторій, повній дзеркал хаті, як також поздоровити їх з їхнім 28-літнім ювілеєм подружжя.

По виразі їхніх облич це була повна і гарна несподіванка, як після дзвінка в двері, на порозі гримнуло:

„Многая літа“ і в хату ввійшла ва-тага з 30-ти душ з букетом червоних рож.

Були з Лондону, Бавменвілю, Нью-кастлю, Ошави, Вітбі, Торонта, Торнгіл, Міссісага, Оквілю, а один родич з родинию, приїхав аж з Тек-сасу з Америки.

Після привітань почали зносити страви і напитки, пролунали тости з перцівкою та шампаном і ще раз по-бажали ювілятам щастя, радості, витривалості, кріпкого здоров'я та многих і щасливих літ життя.

Сват з Лондону здогадався пройти з тарілкою і було зібрано на журнал „Молода Україна“ \$75.00 доларів.

Всім жертводавцям і збірщиків щире спасибі. Довго за пічнич чути було розмови і спів, а потім ніч взяла своє.

Присутній

З ЖИТТЯ ОДУМ-у В МІННЕСОТІ

16 січня ц.р. відбулася зустріч членів ОДУМ-у і ТОП-у з Андрієм Смиком — заступником Голови ЦК ОДУМ-у. Андрій розповів про пляни праці ЦК на наступні роки, про поширення інформації про ОДУМ, встановлення живої комунікації між філіями, відновлення праці у занепа-лих філіях і т.д. Було також дано широкі інформації про працю та ріст філії в Міннесоті, про підготовку до Зустрічі та про шляхи для збіль-шення членства ОДУМ-у, які успішно проводяться в житті в філії ОДУМ-у Міннесоти. Відбулася жвава дискусія на різні теми одумівського життя. Зустріч відбулася в хаті Лисих.

**

ОДУМІВСЬКА філія колядувала два дні — 6-го і 7-го січня. Управа філії цим бажає висловити щирю по-дяку усім добродіям і добродійкам, які приймали колядників у своїх хатах та жертвували на працю ОДУМ-у. На жаль, як завжди, не вдалось від-відати багатьох з наших членів і при-хильників. Бажаючи ще пожертву-вати коляду ОДУМ-у можуть це зро-бити, виславши свою пожертву на адресу „Інформатора“. Пожертва буде передана до каси філії, яка му-сить мати досить резервів на приго-тування Зустрічі ОДУМ-у в Мінне-соті в цьому році.

**

ВІТАЄМО нових топівців-одумів-ців: родина Михайла і Наталки МАЧКО та Петра ФЕДОРИШИНА.

**

ЗАПРОШУЄМО всіх наших друзів та прихильників прийти на КОН-ЦЕРТ філії ЮН. ОДУМ-у, який від-будеться в суботу, 11-го лютого о 6-ій год. вечора в залі церкви Св. Ми-хаїла. Мистецькі одиниці ЮН. ОДУМ-у (танцювальна група, банду-ристи, співоча група). Смачна пере-куска гарантується. ПРОСИМО під-тримати працю ОДУМ-у, зустрітись з новими членами, побачити працю ВАШИХ дітей.

**

ПОЇЗДКА на лижі (або лещата!) відбудеться 19-го лютого. Місце: Trollhaugen. ЗАПРОШУЄМО всіх членів, друзів, бажаючих. Молодих і старших, початківців і експертів.

**

В четвер, 16-го лютого о 7:30 ве-чора відбудеться нарада в справі ін-формації про ЗУСТРІЧ (PUBLICTY-ADVERTIZING). Всі члени Комітету Зустрічі, які відповідають за цю ді-лянку повинні прийти обов'язково. Місце: Хата Наталки і Марка Ріландів.

**

НАСТУПНЕ ЗАСІДАННЯ в справі ЗУСТРІЧІ відбудеться 28-го лютого в хаті Ярмуловичів. Всі члени Комі-тету та відповідальні за окремі ді-лянки праці мусять прийти та звіту-вати про пророблену працю. При-сутність обов'язкова. Початок о 7-год. вечора.

**

На допомогу Укр. Гельсінській Групі філія ТОП-у-ОДУМ-у виді-лила 200 дол. Разом з цим висловлю-ємо щирю вдячність всім членам та жертводавцям які пожертвували на цю ціль і особливу подяку п-ні Ользі Антохій, яка провела успішну збір-ку, що дала разом 450.00 дол.

**

Віра і Христя ТАНАСІЙЧУК були запрошені на інавгурацію прези-дента БУША. В Вашингтоні мали на-году взяти участь у різних імпрезах, як також і мали нагоду познайо-митися з багатьма видатними членами уряду та близькими людьми прези-дента Буша і його дружини.

(Інформатор ОДУМ-у Міннесоти)

Бл. п. МИКОЛА НАСАДЮК

Несподівано відійшов у Вічність адвокат Микола Насадюк, 7.10.1988 р., на відвідинах у доньки д-ра Ірини в Стемфорді США, на 76 році свого життя. Народився 5.8.1912 р. в селі Ленківці-Чернівці на Буковині в се-лянській родині. Будучи здібним уч-нем до навчання, батьки спромо-глися дати можливість вчитись і за-кінчити Чернівецькій університет, юридичний відділ. Опісля студіював у Віденському (Австрія) університеті на економічному відділі. Друга сві-това війна перервала ці студії і після війни опинився в Монреалі, де перездав диплом на канадський і відкрив свій офіс.

Він був висококваліфікованим ад-вокатом ще й володіючи багатьма мовами: українською, англійською, французькою, німецькою, румун-ською та російською і мав багато клієнтів і великий досвід.

Крім фахової праці, вів і церковну громадсько-культурну, будучи у про-воді професіоналістів і підприємців, КУК, в Дирекції Будови дому для старших людей, головою громади церкви св. Покрови в 1976, 1977 р., членом інтернаціональної комісії юристів — відділ Канада, а при цер-ковній громаді юридичним дорадни-ком без оплати.

Микола Васильович Насадюк був людиною високої інтелігенції та культури, товариський, відзивчивий, доступний і був відданий своїй Церкві і Вірі. Був поважним жертво-давцем на церковно-громадські та культурно-освітні потреби.

Раптовий відхід у Вічність спричи-нив жалобу, великий смуток роди-чам, приятелям і знайомим, а най-більше для доньки д-ра Ірини Наса-дюк-Драган, зятя д-ра Мирослава Драгана та внука Данила.

Він був похований на кладовищі „Київ“ біля Торонто о. о. прото-прес. Д. Фотієм (земляк) і П. Бубли-ком наст. собору Св. Володимира.

Хай Господь відкриє двері Йому до праведників, а Канадська земля буде легкою. Вічна Йому Пам'ять.

У пам'ять М. В. Насадюка скла-даю на пресфонд 25.00 дол.

2.3.1989

А. Степовий

Монтреаль

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ

сл. п. ПАНАСА СТЕПУРИ

20 лютого 1989 р. минув рік як не-сподівано відійшов у вічність сл. п. Панас Степура, проживши 67 років. Покійний залишив у глибокому

Бл. п. Панас Степура

смутку дружину Анну, двох синів, внуків та громаду св. Володимира.

Заходами родини, в суботу 18 лютого 1989 р. у катедрі св. Володимира в Торонто відслужено панахиду за спокій його душі. Панахиду служили о. митрат П. Бублик та о. протоерей Б. Сенцьо. В панахиді взяли участь члени громади св. Володимира та приятелі родини Степурів.

Після панахиди відбулася жалібна тризна в залі громади св. Володимира. Господарем тризни був земляк покійного М. Козак із Гамільтону. На прохання господаря, о. П. Бублика провів молитву, а присутні відспівали „вічна пам'ять“. Під час тризни, представники організацій та приятелі покійного говорили спомини про покійного та склали співчуття родині. М. Козак, що виростав із покійним у Миргороді на Полтавщині, розповів про життєвий шлях покійного. Бувший голова громади св. Володимира М. Гетьманчук згадуючи покійного підкреслив його працьовитість, посвяту та жертвенність. До Торонта покійний із родини прибув у 1951 році. Улаштувавши родину він негайно вписався в члени громади св. Володимира та включився в активне життя громади, де виконував різні функції. На протязі кількох років він був секретарем громади, пізніше головою громади, а коли відкрито український цвинтар св. Володимира, то він став головою цвинтарного комітету, де безкорисно видавав багато часу та праці. Сповняючи взяті на себе обов'язки він на цвинтарі працював до останнього віддиху. К. Роговський зложив співчуття від Кредитової Спільноти СО-ЮЗ. М. Божик складаючи співчуття від СУК пригадала, що мрією покійного було побудовання собору св. Софії на оселі Київ і на цю будову

він обіцяв зложити „Княжий дар“. В. Педенко зложив співчуття від дирекції української школи. Він сказав що, покійний був людиною діла й належав до багатьох організацій та установ. П. Родак зложив співчуття від Ювілейного Комітету для відзначення 1000-ліття Хрещення України. П. Цехош складаючи співчуття від громади св. Андрія сказав, що покійний не був членом їхньої парафії, але він є одним із найбільших жертводавців на церкву св. Андрія. Побажав синам щоб гідно наслідували батька.

На закінчення, дружина покійного вш. пані Анна, щиро подякувала присутнім за те, що пом'янули Панаса „не злим тихим словом“. Із тієї нагоди від родини зложила \$1,000.00 на розбудову оселі Київ та \$150.00 на українську пресу, які розділено: \$50.00 на „Вісник“, \$50.00 на „Новий Шлях“ та \$50.00 на „Молоду Україну“. Спільною молитвою закінчено тризну.

Глибокі співчуття родині по великій втраті, та щира подяка за жертвенність покійному Панасові. Нехай земля буде легкою, а пам'ять по ньому вічною!

Денис Волинець

В РІЧНИЦЮ бл. п. ІГОРЯ ЛИСЕНКО ЛОНДОН, ОНТАРІО

В неділю 5-го лютого в річницю упокоєння бл. п. Ігоря, дружина покійного та старша дочка Леся Койляк, замовили панахиду, яку відслужив о. прот. В. Метулинський. Після панахиди відбувся поминальний обід, який приготували членкині жіночої організації ім. княгині Ольги. На обіді було багато присутніх. Під час обіду господар п. І. Ноженко подав коротеньку біографію. Бл. п. Ігор народився 23 квітня 1903 р. в селі Остапівка Чернігівської округи в родині Петра і Олени Лисенко. В 1929 р. одружився з Галиною Ріпка. В часи розкуркулення змушений був виїхати в м. Маріупіль, а 1942 р. повернувся в рідне село.

В 1944 р. родина Ігоря залишає рідний край. Починаються роки скитальщини. Під час війни проживає в Німеччині, по війні виїздить на працю в Бельгію, 1951 р. Заробивши, тяжкою працею, щоб заплатити дорогу, виїздить до Канади. Поселяється в м. Лондоні, де і проживав до кінця свого наземного життя.

Бл. п. Ігор був активним членом в церковно-громадським житті. Багато

Бл. п. Дмитро Співак

У ШОСТУ РІЧНИЦЮ

Вже минуло шість болючих років, як упокоївся наш дорогий син Дмитро — батько двох синів Дмитрика і Михайлика. Він відійшов у вічність 30-го січня 1983 р. У його світлу пам'ять складаємо 200 дол. на журнал „Молода Україна“.

Вічна йому пам'ять!

Батьки Оля і Микола Співак

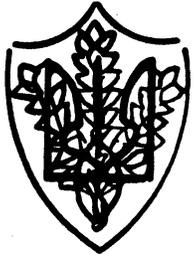
допомагав при будові церкви та резиденції. Дружина покійного довгі роки була диригентом хору, не беручи ніякої заплати, і до цього часу співає, як дозволяє їй здоров'я.

Бл. п. Ігор залишив в смути дружину Галину, сина, три дочки, 8 внуків і 3 правнуків. Під час обіду склали співчуття: голова громади п. І. Ноженко, голова СУК ім. княгині Ольги п-ні В. Новицька, п. М. Співак висловив співчуття від своєї родини, підкресливши, що бл. п. Ігор був одним із тих, що віддали багато праці для будови церкви.

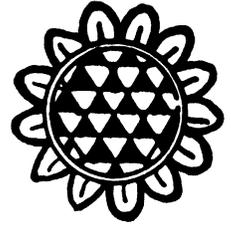
Під час обіду п-ні А. Ноженко і п-ні Г. Кошман провели збірку на пресу, із якої приділено \$55 на журнал „Молода Україна“. Старша донька Леся подякувала о. прот. В. Метулинському за відправу панахиди, жіноцтву за приготування обіду та всім присутнім, що своєю присутністю виявили пошану до покійного, і морально підтримали дружину і всю родину. Пастирське слово промовив о. прот. В. Метулинський і молитвою закінчив обід.

Молимо Господа, щоб душу покійного оселив в оселях праведних, а горем оповиту родину нехай Господь Бог потішить. Вічна йому пам'ять.

І.Н.

СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ

Т. ШЕВЧЕНКО

НА ВЕЛИКДЕНЬ

На Великдень, на соломі
Проти сонця, діти
Грались собі крашанками
Та й стали хвалитись
Обновами.
Тому к святкам
З лиштвою пошили
Сорочечку, а тій стьожку,
Тій стрічку купили;
Кому шапочку смушеву,
Чобітки шкапові;
Кому свитку... Одна тільки
Сидить без обнови
Сиріточка, рученята
Сховавши в рукави.
— Мені мати купувала...
— Мені батько справив...
— А мені хрещена мати
Лиштву вишивала.
«А я в попа обідала!»
Сирітка сказала...

Т. ШЕВЧЕНКО

ПЕРЕБЕНДЯ

Перебендя старий, сліпий, —
Хто його не знає?
Він усюди вештається
Та на кобзі грає.
А хто грає, того знають
І шанують люди:
Він їм тугу розганяє,
Хоть сам світом нудить,
По-під тинню сіромаха
І днює й ночує;
Нема йому в світі хати;
Недоля жартує

Над старою головою,
А йому байдуже!
Сяде собі, заспіває:
«Ой, не шуми, луже!»
Заспіває, та й згадає,
Що він сиротина,
Пожуриться, посумує,
Сидячи під тинном.
Вітер віє, повіває,
По полю гуляє;
На могилі кобзар сидить
Та на кобзі грає.
Кругом його степ, як море
Широке, синіє;
За могилою — могила,
А там — тільки мріє.
Сивий ус, стару чуприну
Вітер розвіває,
То приляже та послуха,
Як кобзар співає,
Як серце сміється, сліпі очі плачуть.
Послуха, повіє...

Добре еси, мій кобзарю,
Добре, батьку, робиш,
Що співати-розмовляти
На могилу ходиш!
Ходи собі, мій голубе,
Поки не заснуло
Твоє серце, та виспівай,
Щоб люди не чули!

Т. ШЕВЧЕНКО

ЗАЗИВ ДО БРАТНЬОЇ ЛЮБОВИ

Обніміте ж, брати мої,
Найменшого брата, —
Нехай мати усміхнеться,
Заплакана мати!
І світ ясний, невечерній,
Новий засіяє...
Обніміться ж, брати мої,
Молю вас, благаю!

Юн-ОДУМівці філії Міннесоти Андрійко й Джіна Глоби впевнено виконують свою роллю в танку під мелодію „Дощик“.

НАЙБІЛЬШИЙ СИН УКРАЇНИ

„Молись,
Молися, сину! За Україну
Його замучили колись“

Тарас Шевченко

Тараса Шевченка замучили москалі за те, що він дуже любив свою рідну Україну й складав вірші українською мовою.

Вони спершу взяли його до тюрми, подержали в ній, а опісля вивезли до Азії — в зимний і непривітний край. Там мусів він служити, як невільник, десять років у російському війську.

Найбільше мучило його те, що заборонили йому малювати та складати вірші.

В тяжкій військовій службі, в журбі та поневірянні, стратив наш Шевченко здоров'я й коли вернувся з заслання, то помер у 1861 році.

Українці похоронили його коло міста Канева, над Дніпром, на високій могилі. Ця могила називається тепер — могилою Тараса Шевченка.

У своїх віршах Тарас Шевченко віщує, що Україна стане колись вільною державою, а Київ буде — так, як був давніше — її престольним містом.

Український народ вірить кріпко в ці слова й тому співає:

„Ще не вмерла Україна,
Ні слава, ні воля...“

В. Жуковецька

СОКІЛ І ЗОЗУЛЯ

Прилетів сокіл до зозулі та й каже: «Порадь мені, голубко, де мені помостить гніздечко для моїх діток?» А вона йому й каже: « У великім лісочку, на високім дереві, на дубочку».

А він їй подякував та й полетів далі. Зустріча орла. «Ой брате мій, орле, порадь мені, де мені помостить гніздечко для моїх діток?» А орел і каже: «У маленькім лісочку коло бережечка».

Сокіл послухавсь орла та й помостив гніздечко у лісочку коло бережечка. Вивела соколика діточок повне гніздечко. А це прийшли люди з чужої сторони, стали дерево рубать, стали гніздо розорять; дерево забрали, діток повбивали.

Тоді сокіл полетів до зозулі та й каже: «Ой зозуле, голубко, пропали діти, пропаду і я». А зозуля й каже йому: «Чи я тобі, соколе, не казала: а не мости гніздечка у лужечку, та помости гніздечко у ліску на високім дереві, на дубку. Там того дерева ніхто не руба та твоїх діток ніхто не пійма, а ніхто там дерева не полеме, а ніхто твоїх діточок й не полове. А як ти послухавсь орла, то у мене для тебе поради нема».

От вам казка, а мені бубликів в'язка.

УПISУЙТЕ своїх дітей до роїв Юного
ОДУМ-у!

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

В/ПОВАЖАНИЙ ПАНЕ РЕДАКТОР!

В газеті Українські вісті за 29 січня цього року в матеріалах про молодь Дніпропетровщини поміщено передрук з газети Новомосковська ПРАВДА інтерв'ю з українськими дівчатами з Канади: „МИ ЛЮБИМО УКРАЇНУ“, а нижче — „НЕ ХОЧЕМО БУТИ МАНКУРТАМИ!“ — передрук з газети Прапор ЮНОСТИ, Дніпропетровськ. Ця коротка, але багатозначна гірка образа уже старших школярів (бо учнів Нікопольського Педагогічного Учлища) закінчується такими словами: „Не знаємо, чи можна це писати, але нам особливо гірко і образливо, коли поважні чоловіки років наших батьків (50-40), не рахуючись з тим, що ми вже не діти, при нас говорять: „Хохлы начали бунтовать. Такого еще не было, тридцять лет здесь прожил, еще український придется изучать“.

Мені здається, що подібні матеріали слід обговорювати на всіх наших молодечих та студентських організаціях, які ще хоч у якійсь мірі цікавляться коренем свого походження. Молодь наша мусіла б нав'язувати контакти з молоддю в Україні, але не в „закукурічений“ спосіб, а в гуманний спосіб молодечого зацікавлення, що принесло б багато користи для обох сторін. Тутешня освічена, добре вихована українська молодь, яка володіє українською мовою, мала би вплив на тамошніх керівників „з курячим світоглядом“ — (Серг. Плачинда — „Сільські тривоги наші“), які безсоромно топчуть свою мову, а значить культуру й традиції своїх батьків. А тамошня молодь, яка живе, тяжко працює і вчиться в тяжких побутових умовах (про що вже й там не мовчать) учила б нашу молодь шанувати працю та турботи своїх батьків, які створюють для своїх дітей просто казкові умови життя, при якому деякі не шанують своїх батьків, не хотять ні вчитися, ні працювати, утікають з дому і часом занурюються в бруд людської нікчемности та підлости.

Сьогодні вже це становище розуміють усі мислячі люди, незалежно від будь-яких політичних переконань, чи свого становища в суспільстві.

Т. Хохітва
Січень, 1989
Міссіссага

Листи до редакції

До Видавництва Молода Україна

Шановні Друзі!

Бажаємо Вам дальших успіхів у вашій корисній для нас праці.

З одумівським привітом,

Петро Гурський
Челтенгам, Філ., США

Вельми Шановна Редакціє!

Бажаємо Вам всього найкращого в дальшому редагуванні цього журналу, котрий я і моя жінка радо читаємо.

Остаємось з пошаною!
Богдан і Катерина Мусій.
Торонто, Онт.
1 лютого, 1989 р.

В.Ш. пане Редакторе!

Дорогий, Леонід Ліщина!

Ми горді і вдячні Ред-колегії, гарні матеріали. Подяка всім Вам. Бажаємо ще більше успіхів у 1989 році.

Василь і Тоня Шийка
Парма Ог.

ЗУСТРІЧ ОДУМ-у США Й КАНАДИ

**З УКРАЇНСЬКИМ
ГРОМАДЯНСТВОМ У 1989 РОЦІ**

**відбудеться від 1-го до 3-го вересня
в Міннеаполіс — США**

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

**5302 Dundas St. W.
Toronto, Ont**

**INSURANCE FOR FIRE, AUTO, LIFE
УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДІЖКИ, НА ХАТУ.**

**Телефонуйте до
ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ
Тел: 239-7733**

**НА ПРЕСОВИЙ ФОНД
«МОЛОДОЇ УКРАЇНИ»
ЖЕРТВУВАЛИ:**

Філія ОДУМ-у в Ошаві (Коляда)	\$1000.00
Філія ОДУМ-у в Торонті (Коляда)	500.00
Фундація „Прометей“ в Торонті, передав о. П. Бублик	200.00
Микола і Оля Співак у шосту річницю упокоєння св. п. сина Дмитра, Лондон Онт.	200.00
З тризни св. п. Михайла Педенка, Лондон, Онт., переслала Н. Кузьменко	125.00
З поминального обіду в 40-ий день упокоєння св. п. Михайла Педенка, Лондон, Онт., передала Г. Педенко	169.50
На нев'янучий вінок сл. п. Михайла Педенка зложили:	
Галина і Віктор Педенко	\$100.00
Віра і Борис Яремченко	100.00
Ліда і Михайло Лебединські	50.00
Рая і Олександр Юхименки	50.00
Катерина Щербань з родиною	25.00
Люда і Володимир Решетняк	25.00
Зіна і Іван Корець	20.00

І. Деркач, Полос Гілс, Ілл., США	60.00
Євгенія і Тиміш Таборовські, Торонто (коляда)	50.00
З тризни св. п. Н. Савонів переслав І. Павленко	35.00
На нев'янучий вінок св. п. Івана Приймака, зложила дружина Марія, Вестон, Онт.	25.00
Зіна і Іван Корець (коляда), Торонто	25.00
Д. Пальчик, Детройт	20.00
М. Валер, Ст. Кетеринс, Онт.	20.00
В. Петренко, Норвегія	19.10
Ф. Глушко (коляда), Торонто	15.00
І. Даценко, Місісага, Онт.	10.00
А. Максимлюк (коляда), Оро Стейшен, Онт.	10.00
А. Хоменко, Морісвіл, Пенс.	10.00
В. Котенко, Чікаго	10.00
А. Мирошниченко, Гібард, Орегон	10.00

В. Парафенко, Вестон, Онт.	10.00
Ю. Новохатський, Фокс Рівер Гров, США	10.00
Ю. Шелегон, Ошава	10.00
В. Пилипенко, Вінніпег	10.00
В. Пономаренко, Клівленд	10.00
С. Кісіль, Ошава, Онт.	10.00
В. Хлівняк, Ст. Кетеринс	10.00
А. Трус, Ст. Кетеринс, Онт.	10.00
К. і Б. Мусій, Торонто	10.00
В. Павленко, Торонто	10.00
М. Притула, Детройт	10.00

Жертводавцям і прихильникам
«Молодої України» щира подяка.
Редакція і адм. «М.У.»

КОЛЯДА ОДУМ-У ОШАВИ 1989 Р.

В цьому році з ініціативи молодих одумівців в Ошаві Онтаріо, Канада, на чолі з Ігорем Лисиком була переведена Коляда. Було заколядовано 2,360 дол. З цим листом залучую чек на \$1000.00 на Молоду Україну. Розподіл Коляди був як подано нижче.

Журнал „Молода Україна“	\$100.00
Фонд оборони Івана Дем'янюка	\$750.00
Українська Еміграційна Служба	\$610.00
Разом	\$2,360.00

Остаюсь з пошаною,
Гриць Неліпа
30 Січня, 1989 р.

**СКІЛЬКИ Ви приклали старань,
щоб ОДУМ у Вашому місті
був активнішим?**

Нове підприємство
— **ПОДОРОЖНЄ БЮРО**
Ліди Савер

Lidia Saver

151 Carlingview Dr., Unit 1, Rexdale, Ontario M9W 5S4
(416) 674-7777

Mr. A. Maksymuk
R.R. #1
Oro Station, Ontario
L0L 2E0

MOLODA UKRAINA

Ціна 2.00 дол.
в США і Канаді

If not delivered please return to:

Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

S N I H HEATING & COOLING

ВОЛОДИМИР СНИГ
Власник

11 Marmora St.
LONDON, ONT. N5Z 1Z4

Telephone
(519) 432-1983

АРКА ЗАХІД

2282 Bloor Street — Toronto 9, Ont.
Tel.: 762-8751

В нас можна набути • книжки • українські
часописи та журнали • пластинки • друкар-
ські машинки • різьбу та кераміку • полотна
• нитки і вишивки

Маємо великий вибір дарунків на різні okazji.

ПРОСИМО ЛАСКАВО НАС ВІДВІДАТИ!

"UKRAINA" VACATION RESORT INC.

"УКРАЇНА" ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ

Resort: R. R. 1 (Gore Road), Dorchester, Ont., Canada N0L 1G0

Tel: (519) 659-2963

